

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7953/2553

นายเกษม ฤทธิมานโจทก์ บริษัทร่มรื่นวิลล์ พร็อพเพอร์ตี้ จำกัดจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 193/14, ป.พ.พ. มาตรา 193/15, ป.พ.พ. มาตรา 448

## ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จำเลยทำหนังสือแจ้งผ่านองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งภริยาโจทก์ไปร้องเรียนไว้ว่าจะซ่อมแซมทาวนเฮาส์ของโจทก์ เป็นกรณีที่จำเลยกระทำการใดๆ อันปราศจากข้อสงสัยแสดงให้เห็นเป็นปริยายว่ายอมรับสภาพหนี้ตามสิทธิเรียกร้องในมูลหนี้ละเมิดที่จำเลยทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย ถือว่าจำเลยซึ่งเป็นลูกหนี้ได้รับสภาพหนี้ต่อโจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามสิทธิเรียกร้องแล้วตาม ป.พ.พ. มาตรา 193/14 (1) ซึ่งขณะที่จำเลยทำหนังสือทั้งสองฉบับนั้นยังไม่พ้นกำหนดอายุความ 1 ปี นับแต่เกิดเหตุละเมิดเมื่อกลางปี 2541 อายุความแห่งสิทธิเรียกร้องของโจทก์ย่อมสะดุดหยุดลง ระยะเวลาที่ล่วงไปก่อนหน้านี้ไม่นับเข้าในอายุความและให้เริ่มนับอายุความใหม่ แต่จะนับอายุความใหม่ก็ต่อเมื่อเหตุที่ทำให้อายุความสะดุดหยุดลงสิ้นสุดลงเวลาใดก็ให้เริ่มนับอายุความใหม่ตั้งแต่นั้น ตาม ป.พ.พ. มาตรา 193/15 เมื่อเอกสารหมาย จ.7 มีข้อความว่า จำเลยจะเริ่มซ่อมแซมทาวนเฮาส์เวลาใดจำเลยจะแจ้งให้โจทก์ทราบก่อน 30 วัน แสดงว่าการยอมรับสภาพหนี้ของจำเลยมีเงื่อนไขว่าจำเลยจะชำระหนี้โดยเริ่มซ่อมแซมทาวนเฮาส์เมื่อใด จำเลยจะแจ้งล่วงหน้าให้โจทก์ทราบอย่างน้อย 30 วัน ดังนั้นตราบใดที่จำเลยยังไม่ได้แจ้งกำหนดวันเริ่มซ่อมแซมทาวนเฮาส์ให้โจทก์ทราบ ก็ถือว่าจำเลยยังคงยอมรับสภาพหนี้ตามสิทธิเรียกร้องดังกล่าวสืบต่อเนื่องตลอดมา แต่เมื่อจำเลยมีหนังสือลงวันที่ 25 พฤศจิกายน 2547 แจ้งทนายความของโจทก์ว่าความเสียหายที่โจทก์ได้รับมิได้เกิดจากการกระทำของจำเลย จำเลยจึงไม่เข้าดำเนินการซ่อมแซมทาวนเฮาส์ของโจทก์ เป็นกรณีจำเลยปฏิเสธความรับผิดชอบต่อโจทก์ ถือว่าเหตุที่ทำให้อายุความสะดุดหยุดลงได้สิ้นสุดลงในวันที่ 25 พฤศจิกายน 2547 อายุความตามสิทธิเรียกร้องในมูลละเมิดจึงเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันดังกล่าว เมื่อโจทก์ฟ้องคดีนี้ในวันที่ 28 มกราคม 2548 จึงยังไม่พ้นกำหนด 1 ปี ตาม ป.พ.พ. มาตรา 448 คดีโจทก์จึงไม่ขาดอายุความ

## คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยซ่อมแซมทาวนเฮาส์ของโจทก์ให้อยู่ในสภาพที่ดีและแข็งแรง รวมถึงซ่อมแซม ตกแต่งปรับปรุงส่วนต่าง ๆ ภายในซึ่งได้รับความเสียหายเนื่องจากการทรุดตัวทั้งหมดโดยจำเลยเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย หากจำเลยไม่สามารถซ่อมแซมได้ ให้จำเลยใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์เป็นเงิน 800,000 บาท กับให้ใช้ค่าเสียหายเดือนละ 5,000 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจำเลยจะซ่อมแซมทาวนเฮาส์ของโจทก์หรือชดใช้ค่าเสียหายเสร็จ จำเลยให้การขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์เป็นเงิน 500,000 บาท กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 5,000 บาท ค่าขออื่นให้ยก จำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน คืบค่าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์ 7,500 บาทแก่จำเลย ให้จำเลยใช้ค่าทนายความชั้นอุทธรณ์ 5,000 บาท แทนโจทก์ จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีของโจทก์ขาดอายุความหรือไม่ จำเลยฎีกา ไม่ว่าโจทก์จะฟ้องให้จำเลยรับผิดชอบอันเนื่องมาจากการส่งมอบทรัพย์สินที่ซื้อขายชำรุดบกพร่องหรือให้รับผิดชอบในมูลละเมิดตามฟ้องโจทก์ก็ขาดอายุความแล้ว เห็นว่า

ข้อเท็จจริงฟังยุติ ทว่าหนี้ของโจทก์แตกร้างเกิดจากการที่จำเลยทุบหรือถอนทว่าหนี้เข้าข้างเคียง ต่อมาโจทก์ได้แจ้งความต่อพนักงานสอบสวนแล้วร้องเรียนต่อองค์การบริหารส่วนตำบลจนได้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกัน ต่อมาจำเลยมีหนังสือยอมรับว่าเหตุทว่าหนี้เข้าข้างเกิดจากการทุบตัวของฐานรากอาคาร และจำเลยยินดีที่จะแก้ไขอาคารที่ทุบให้อยู่ในสภาพที่ดีและแข็งแรง ส่วนกำหนดเวลาที่จะเริ่มดำเนินการจะแจ้งให้ทราบในภายหลัง เนื่องจากจำเลยกำลังประสบปัญหาการเงิน จำเลยได้มีหนังสือยืนยันว่าจะดำเนินการซ่อมแซมให้แต่เหตุที่ล่าช้าเพราะอยู่ในขั้นตอนการออกแบบและต่อรองหาผู้รับเหมาที่มีความชำนาญโดยเฉพาะ ถ้างานออกแบบและสอบราคาจ้างเหมาเรียบร้อยระยะเวลาเริ่มซ่อมที่แน่นอน จำเลยจะแจ้งให้ทราบก่อนอย่างน้อย 30 วัน ก่อนที่จะดำเนินการซ่อมแซมอาคารให้กลับสู่ภาวะปกติ การที่จำเลยทำหนังสือแจ้งผ่าน องค์การบริหารส่วนตำบลจะซ่อมแซมทว่าหนี้ของโจทก์ เป็นกรณีที่จำเลยกระทำการใดๆ อันปราศจากข้อสงสัยแสดงให้เห็นเป็นปริยายว่ายอมรับสภาพหนี้ตามสิทธิเรียกร้องในมูลหนี้ละเมิดที่จำเลยทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายตามฟ้อง ถือว่าจำเลยซึ่งเป็นลูกหนี้ได้รับสภาพหนี้ต่อโจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามสิทธิเรียกร้องแล้วตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/14 (1) ซึ่งขณะที่จำเลยทำหนังสือทั้งสองฉบับ ยังไม่พ้นกำหนดอายุความ 1 ปี ตามสิทธิเรียกร้องที่คู่ความทั้งสองฝ่ายยอมรับตรงกัน เหตุละเมิดเกิดขึ้นในกลางปี 2541 อายุความแห่งสิทธิเรียกร้องของโจทก์ย่อมสะดุดหยุดลง ระยะเวลาที่ล่วงไปก่อนนั้นไม่นับเข้าในอายุความและให้เริ่มนับอายุความใหม่ แต่จะนับอายุความใหม่ก็ต่อเมื่อเหตุที่ทำให้อายุความสะดุดหยุดลงสิ้นสุดลงเวลาใดก็ให้เริ่มนับอายุความใหม่ตั้งแต่นั้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/15 เมื่อเอกสารหมายเลข 7 มีข้อความว่าจำเลยจะเริ่มซ่อมแซมทว่าหนี้เข้าข้างเวลาใด จำเลยจะแจ้งให้โจทก์ทราบก่อนอย่างน้อย 30 วัน แสดงว่าการยอมรับสภาพหนี้ของจำเลยมีเงื่อนไขว่าจำเลยจะชำระหนี้โดยเริ่มซ่อมแซมทว่าหนี้เข้าข้างเมื่อใด จำเลยจะแจ้งล่วงหน้าให้โจทก์ทราบอย่างน้อย 30 วัน ดังนั้นทราบได้ที่จำเลยยังไม่ได้แจ้งกำหนดวันเริ่มซ่อมแซมทว่าหนี้เข้าข้างให้โจทก์ทราบ ก็ถือว่าจำเลยยังคงยอมรับสภาพหนี้ตามสิทธิเรียกร้องสืบต่อเนื่องตลอดมา แต่เมื่อจำเลยมีหนังสือแจ้งทนายความของโจทก์ความเสียหายที่โจทก์ได้รับมิได้เกิดจากการกระทำของจำเลย จำเลยจึงไม่เข้าดำเนินการซ่อมแซมทว่าหนี้ของโจทก์ตามหนังสือลงวันที่ 25 พฤศจิกายน 2547 เป็นกรณีจำเลยปฏิเสธความรับผิดชอบต่อโจทก์ ถือว่าเหตุที่ทำให้อายุความสะดุดหยุดลงได้สิ้นสุดลงในวันที่ 25 พฤศจิกายน 2547 อายุความตามสิทธิเรียกร้องในมูลละเมิดจึงเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันดังกล่าว เมื่อโจทก์ฟ้องคดีในวันที่ 28 มกราคม 2548 จึงยังไม่พ้นกำหนด 1 ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 448 คดีโจทก์จึงไม่ขาดอายุความ ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยชดเชยค่าเสียหายให้แก่โจทก์เป็นเงิน 300,000 บาท นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นฎีกาให้เป็นพับ

## องค์คณะ

ทวิ ประจวบลาภ · ชัยวุฒิ โลหิตรัตนนท์ · ไมตรี ศรีอรุณ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7953/2553>